

KLIMA-, ENERGI- OG
BYGNINGSMINISTERIET

Miljøudvalget
Christiansborg
1240 København K

Stormgade 2-6
1470 København K
Tlf. 3392 2800
Fax 3392 2801
kebmin@kebmin.dk
www.kebmin.dk

Miljøudvalget har i brev af 11. marts 2015 stillet mig følgende spørgsmål 362 alm. del, stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V), som jeg hermed skal besvare.

Ministeren

8. april 2015

J nr. 2015-867

Spørgsmål 362

"Er ministeren enig i, at det er urimeligt, at en ejer af dårligt vedligeholdte og misligholdte bygninger, der udgør fare for omgivelserne og medfører sundhedsmæssig risiko, kan undgå at udbedre forholdene ved at forlade bygningen og f.eks. flytte til udlandet? Hvilke initiativer vil ministeren tage for at sikre, at der i disse ekstreme tilfælde kan blive ryddet op og evt. nedrevet bygninger helt eller delvist for ejerens regning? Hvilke muligheder er der for at inddrive udlæg for oprydning, såfremt ejeren er flyttet til udlandet?"

Svar

Spørgsmål om kommunernes håndtering af sundhedsfarlige boliger hører under ministeren for by, bolig og landdistrikter, og jeg har derfor indhentet følgende svarbidrag fra ministeren for by, bolig og landdistrikter, som jeg kan henholde mig til:

"Jeg er helt enig i, at det er en samfundsmæssig opgave at fjerne eller ombygge de faldefærdige ejendomme i landdistrikterne, der udgør en fare for omgivelserne og en sundhedsmæssig risiko. Derfor har regeringen sørget for, at der er afsat 200 mio. kr. i 2014 og 200 mio. kr. i 2015 under den såkaldte Pulje til Landsbyfornyelse. Det er samtidig i Aftale om Vækstpakke Juni 2014 besluttet at forlænge denne indsats med 55 mio. kr. om året i årene 2016-2020.

Landsbyfornyelsespuljen lægger sig i forlængelse af - og er væsentlig mere omfattende - end den tidligere indsatspulje på området. Indsatsen skal endvidere ses i sammenhæng med, at kommunerne fortsat har mulighed for at anvende deres almindelige bygningsfornyelsesmidler til nedrivning eller ombygning.

Der er ikke nogen tvivl om, at både de almindelige bygningsfornyelsesmidler og Landsbyfornyelses-puljen gør meget stor nytte, og at indsatsen er et væsentligt element i regeringens sammenhængende og helhedsorienterede arbejde med at sikre bosætning i landdistrikterne.

Da der er kommunal medfinansiering i forbindelse med såvel Landsbyfornyelsespuljen som de almindelige bygningsfornyelsesmidler, er der tale om ganske anseelige beløb til nedrivning og ombygning.

Jeg kan endvidere oplyse, at der i lov om byfornyelse og udvikling af byer kapitel 9 findes regler om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger og opholdsrum. Byfornyelsesloven er en boligsocial lov, som overordnet har til formål at skabe velfungerende boliger og beskytte borgerne mod beboelse og ophold i brand- og sundhedsfarlige boliger. Loven indeholder således regler om kommunernes tilsyns- og handlepligt over for brand- og sundhedsfarlige boliger, herunder regler om forbud mod beboelse og ophold samt genhusning af beboere. Er der nedlagt forbud mod beboelse, kan kommunalbestyrelsen meddele ejeren påbud om foranstaltninger, som afhjælper faren. Efterkommes et påbud ikke inden for den frist, som kommunalbestyrelsen har fastsat, kan kommunalbestyrelsen lade foranstaltningerne udføre for ejerens regning eller forlange, at ejendommen helt eller delvis skal afstås mod erstatning med henblik på afhjælpning af de kondemnabile forhold. Kommunalbestyrelsen kan endvidere give ejeren påbud om nedrivning inden for en nærmere fastsat frist. Efterkommer ejeren ikke påbuddet inden for denne frist, kan kommunalbestyrelsen lade foranstaltningerne udføre.

På ministeriets hjemmeside (www.mbbi.dk) findes yderligere oplysninger om kondemnering af sundheds- og brandfarlige boliger, ligesom der findes en vejledning til kommunerne om kommunalbestyrelsens ansvar og pligter efter byfornyelseslovens kapitel 9.”

Jeg kan herudover oplyse, at kommunen for ejerens regning kan afhjælpe eller afværge en fare efter byggelovens § 14 og § 18, stk. 2. Kommunens krav mod ejeren hæfter på ejendommen med samme fortrinsret som for kommunale ejendomsskatter, jf. byggelovens § 29. Fortrinsretten skal dog tinglyses på ejendommen. Hvis ejeren ikke betaler til kommunen, kan SKAT, der som restanceinddrivelsesmyndighed forestår inddrivelsen af gæld til det offentlige, foretage udlæg i ejendommen med henblik på gennemførelse af tvangsauktion. Herefter vil kommunens krav blive dækket af auktionsprovenuet med den nævnte fortrinsret. SKATs inddrivelse sker efter regler, der hører under dels Skatteministeriets og dels Justitsministeriets område.

Med venlig hilsen

Rasmus Helveg Petersen